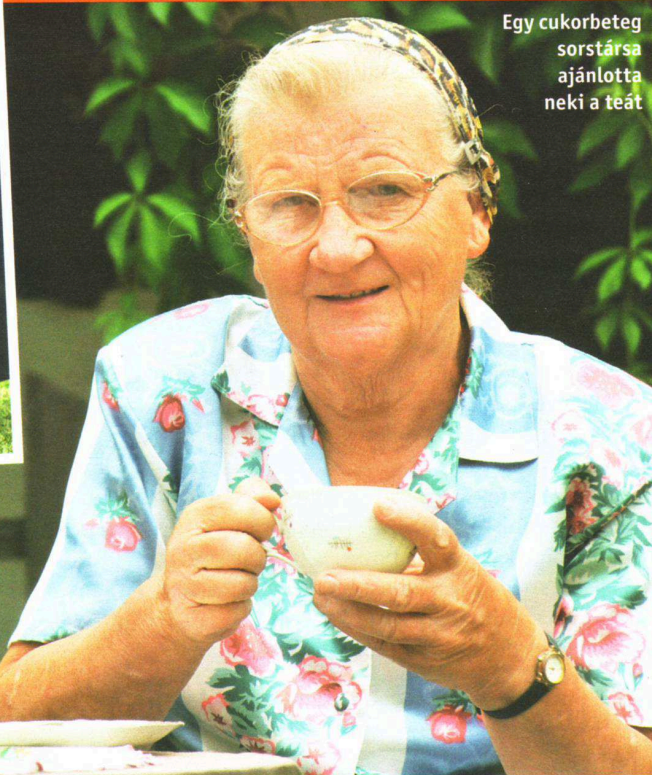

Megmentették a lábát az amputációtól

Makra Gézáné Erzsébet (69) lábát kis híján amputálták. A gyógyulást két teának köszönheti...

Azóta is imád kertészkedni

Egy cukorbeteg sorstársa ajánlotta neki a teát

Bízok a teljes gyógyulásban

– Akkoriban már annyira fájt a lábam, hogy menni is alig bírtam. Több mint két hónapig fekdtem, miközben Lévai Tímea javaslatára hét héttig ittam a gyógyteákat, és naponta több órán keresztül borogattam velük a lábamat.

Ez idő alatt, január 8-ától március 12-éig, a nővéremnél laktam, ő látott el. Az elején még jól bírtam, mert tél volt, ám ahogy tavaszodni kezdett, és elkezdett sütni a nap, már nagyon mehetnékem volt... Rögtön hazajöttem, amint úgy éreztem, hogy már el tudom látni saját magam.

– Kezdetben nagyon nehéz volt, de most már akár egész nap talpon tudnék lenni. Minden teendőt ellátok a ház körül, imádok például kertész-

„Annyira fájt a lábam, hogy menni is alig bírtam.”

Erzsébet óriási családdal büszkélkedhet, hiszen nyolc gyermeke, huszonegy unokája és két dédunokája van. A békéscsabai asszony a nyugdíjas éveit is tevékenyen szereti tölteni. Ezért is élte meg nagyon nehezen, amikor az év elején két hónapig ágyban kellett fekdnie...

– Tizenöt éve vagyok cukorbeteg, pontosabban azóta tudok róla, mert akkor derült ki, teljesen véletlenül, egy baleset miatt. Először csak diétáznom kellett, aztán gyógyszereket is kaptam. Éveken keresztül így éltem, pedig gyógyszerellenes vagyok. Aztán tavaly őszszel egy újsághirdetésben olvastam egy szintén cukorbeteg békéscsabai úrról, Tordai

Ferencről. Megkerestem, ő pedig elmondta, hogy egy gyógytea hatására milyen sokat javult az egészségi állapota. Én is elkezdtem hát inni a teát, és javult az állapotom, de ugyanakkor észrevettem egy kisebb gyulladást a lábujjamon. Először azt hittem, hogy körömrészelés közben sértettem meg, így, mivel nem fájt, nem mentem el vele az orvoshoz. Egy idő után azonban, sajnos, elkezdett fájni és fekdetni. A végén már a fél ujjamra kiterjedt a gyulladás.

50 százalékos esély

– Januárban elmentem a bőrgyógyászhoz. Adtak valami sárga port, hogy azzal kezeljem, ám hiába kenegtettem, semmit sem javult. Egy hét

múlva elküldtek az érsebészetre, ahol azt mondta az orvos, hogy nem lehet meggyógyítani, amputálnikell. Elmentem Tordai úrhoz, hogy kikérjem a véleményét. Ő telefonon kérte Lévai Tímea tanácsát. Et-

től kezdve a budapesti Gyógynövényklub aranyasszonya javaslata alapján történt a kezelés. Másnap kellett volna visszamennem a kórházba, és beszélnem az altató orvossal. Fel is kerestem, de csak azért, hogy elmondjam, meggondoltam magam a műtéttel kapcsolatban, és egyelőre nem egyezem bele az amputációba.

kedni, de délben a forróság miatt és a gyógyulás érdekében azért mindig pihenek egy-két órát.

– Még nem gyógyult meg teljesen a lábam, látszik a seb helye, de az amputáció veszélye elmúlt. Bízom benne, hogy a sebhely is hamarosan eltűnik. A remény megvan, úgyhogy várom a jó eredményeket!